

TERORISMUL ACTUAL, RISC MAJOR LA ADRESA SECURITĂȚII COMUNE A EUROPEI

CURRENT TERRORISM, SERIOUS RISK TO THE COMMON SECURITY OF EUROPE

Gl. (r.) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU*

Rezumat: Organizațiile teroriste sunt despotice, entități fără lege, care luptă să destabilizeze lumea modernă, să profite de pe urma democrației occidentale.

Cuvinte-cheie: terorism actual, migrație, risc major, globalizare, ISIS – Califatul terorii, previziuni.

Abstract: The terrorist organizations are despotic entities that ignore laws and common sense, fighting to disrupt and destabilize the modern world in order to take advantage of Western democracy.

Keywords: current terrorism, migration, major risk, globalization, ISIS – Terror Caliphate, predictions.

Atacurile actuale asupra simbolurilor puterii economice și militare ale SUA au demonstrat cât suntem de vulnerabili, iar omenirea ar fi trebuit să înțeleagă că a venit momentul să lichideze sursele terorismului, dar nu a fost așa, deoarece escalada violențelor a continuat în Europa: la Madrid, Londra, Bruxelles, Paris, Berlin etc., mai ales după anul 2015.

Nimic nu va mai fi ca înainte, deci, „un viitor extraordinar de dinamic, turbulent și multidimensional”, un viitor asupra căruia domnește incertitudinea, iar viziunea asupra viitorului nu se rezumă la noroc sau intuiție ci la pricepere, experiență și voință de a combate acest flagel mondial.

Teroriștii vor fi înfrânți sau anihilați atunci când ideologiile care-i motivează nu vor mai fi valabile.

„Este vorba despre un nou limbaj al ostilităților, în care regulile și delimitările, ba chiar și armele acestui nou război asimetric, vor defini secolul XXI, Cel de-al Treilea Război Mondial este în plină desfășurare.”³⁰

* General (Chestor de Poliție în rezervă), membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, E-mail: xwx52@yahoo.com

³⁰ James Canton, *Provocările viitorului*, Editura Polirom, Iași, 2010, p. 230.

Totul trebuie regândit la noile actualități concrete ale secolului XXI, deci este nevoie de voință politică în primul rând.

Organizațiile teroriste sunt despotice, entități fără lege, care luptă să destabilizeze lumea modernă, să profite de pe urma democrației occidentale.

Ele conduc comerțul, recrutează armate, dirijează bănci, strâng fonduri, fac schimb de resurse – se îndreaptă spre un alt tip de viitor, deci un război complex, asimetric.³¹

Previziunile futurologului James Canton sunt întregite de Alvin Toffler, cel care a întemeiat o nouă disciplină „futurolgia” și care a precizat din 2010 că migrația musulmană spre Occident se va amplifica, determinând consecințe grave din toate punctele de vedere, dar mai ales pe linia siguranței publice.

Nici previziunile CIA din anul 2017 pe domeniul siguranței, pentru perioada următoare nu sunt pozitive, dimpotrivă.

Se vor amplifica tensiunile între state și în interiorul acestora, iar amenințarea teroristă va crește în intensitate.

Statele tot mai divizate vor întâmpina dificultăți mari în contracararea acestor acte grave de terorism. Toate acestea pe fondul încetinirii creșterii economice, a măsurilor protecționiste, a unor tensiuni, urmate de represalii economice, diplomatice, război hibrid, atacuri cibernetice, etc.

„Pentru a combate terorismul, este necesar, în primul rând, să înțelegem care sunt rădăcinile răului. O diagnosticare corectă asigură o mai bună vindecare a acestuia.

În cazul unei erori de judecată, boala se agravează. Mai trebuie găsit tratamentul adecvat, care să asigure o vindecare completă.”³²

Forțele speciale ale SUA și ale principalelor state din UE au întreprins, în timp, multe acțiuni de prevenire, dar și de neutralizare a liderilor teroriști, mai ales AL Qaida și ISIS, respectiv Bin Laden, Mohammed Atif, Zubaida, Baghdadi etc, însă violența nu s-a redus.

Celulele teroriste s-au refăcut în permanență, sursele de recrutare ale teroriștilor funcționează precum și sursele de finanțare ale acestora, principalii furnizori fiind statele musulmane bogate în resurse energetice din Golf și șeici bogați din Orient.

ISIS, printr-o propagandă modernă a reușit să atragă mulți luptători din fostele trupe de elită ale Irakului, din cele de informații, dar și ale Siriei, Libiei și din Occident.

---

³¹ Idem, pct. 1

³² Ali Laïdi, *Efectul de bumerang. Cum a determinat globalizarea apariția terorismului*, House of Guides, București, 2007, p. 165.

Mesajele pozitive către musulmani ale ISIS, au dat roade, utilizând și poleiala religioasă, mașinăria politică militară, tacticile teroriste, administrarea teritoriului în marea dezordine de mai mulți ani din Orient, precum și cantinele volante, distribuirea electricității, repararea drumurilor etc.

ISIS este un nou tip de terorism, cheia succesului fiind determinată de viteza de privatizare a terorismului față de alte organizații teroriste, precum Al Qaida, Frații Musulmani etc.

Se remarcă priceperea de a lucra cu liderii locali, aderarea acestora cu facilități financiare, motivarea luptătorilor proprii cu bani, redistribuirea unor bogății acumulate, relații excelente cu multe autorități ale statelor din Orient.

După ce au cucerit o suprafață mai mare decât Marea Britanie în zonă, din Siria, Irak, Liban, ISIS dorea să anexeze și alte state din zonă, însă intervenția Rusiei și Turciei alături de SUA în zonă a determinat reducerea la mai puțin de jumătate din suprafața cucerită anterior și cu pierderi masive de luptători și armament.

Oricum ISIS rămâne cea mai bogată organizație teroristă a momentului, cu o avere de peste 2 miliarde de dolari, la care se adaugă contrabanda cu petrol, arme de tot felul, alte taxe pe afaceri, droguri etc.

Ascensiunea rapidă a ISIS, de la actor regional la cel mondial, de amenințare a securității lumii s-a datorat și eșecului Occidentului și a restului lumii de a soluționa marile probleme ale ordinii mondiale, inclusiv pentru Europa.

S-a încercat ajutarea punerii la punct a armatelor Irakului, Afganistanului cu instructori militari, armament, însă rezultatele nu sunt pe măsura așteptărilor. Noua armată a Irakului este cu mult inferioară armatei de sub comanda fostului lider, Saddam Hussein; ca să nu mai amintim de un moral foarte scăzut, fără o motivație reală și adaptată la noile condiții.

La toate acestea se adaugă fragmentarea tribală, așa cum este în Libia, Irak, sectarismul și specificul fiecărei țări care formează „Orientul Mijlociu Extins”, adică o regiune cu peste 450 de milioane de locuitori și 25 de state, unde palestinienii și kurzii încă aspiră la state naționale. Nu pot fi omise în a fi menționate tensiunile dintre șiiții și suniții din Irak și din alte zone, precum și reapariția Iranului pe scena politică, diplomatică, (aspect contestat de Israel și Arabia Saudită) și dorința Turciei de a adera la UE, deși nu îndeplinește condițiile impuse, mai ales politice. La acestea se adaugă iritarea Arabiei Saudite și a Emiratelor Arabe Unite față de Iran.

Rusia a speculat slăbiciunile și lipsa deciziilor Occidentului, înlăturând parțial imaginea negativă determinată de criza Ucrainei și ocuparea Crimeii, prin implicarea sa în războiul împotriva ISIS, sprijinind Siria, unde are o puternică bază militară.

Toate acestea au determinat mai apoi ca Rusia să declanșeze un puternic bombardament asupra Ucrainei, în zona de Est, sprijinind pe separatiștii din Estul acestei țări la sfârșitul lui ianuarie 2017 și continuând să acapareze noi teritorii din Ucraina.

Se poate aprecia că soluțiile militare, civile sau de altă natură adoptate până în prezent, în zona Orientului, nu au dus la niciun rezultat vizibil, însă fără o punere de acord a marilor puteri, și asta cât mai rapid, nu se va rezolva nimic, întrucât zona a determinat mari fluxuri de migrații spre Occident, cu riscuri tot mai mari în destabilizarea gravă a ordinii și siguranței cetățenilor Europei.

Occidentul pare muribund și nu reacționează, deși este cel mai afectat de mai mulți ani de terorism și imigrații.

Islamul este o religie expansionistă, pe când Creștinismul este mult mai tolerant și așezat, nereplicând la „ofensivă”.

Menținerea migrației din statele eșuate, precum: Irakul, Siria, Libia etc. va conduce la formarea „Eurabiei” până la sfârșitul secolului, iar numărul moscheilor va depăși numărul bisericilor creștine (menționăm ca exemplu bisericile creștine dărâmate în Kosovo și Bosnia) și construirea în locul lor a moscheilor, dar în număr dublu.

Lucrarea lui Peter Mansfield³³, considerată a fi cea mai relevantă în ceea ce privește evenimentele politice, economice, religioase, rivalitățile din această zonă, apreciind totodată că SUA și Europa nu au acționat pentru oprirea conflictelor din Siria și Irak, iar Rusia și Iranul l-au sprijinit pe Assad.

Războiul civil a cauzat în Siria peste un milion de morți și peste 11 milioane de refugiați care au imigrat în Turcia, Iordania, Liban, Egipt și în final spre Europa.

De fapt refugiații din Orientul Apropiat și Mijlociu, din Nordul Africii au imigrat, încercând în final să ajungă, prin orice mijloace, în Europa.

Disoluția statelor din zonă a dus la retribalizarea acestor state.

Primăvara arabă a determinat, ca alte sute de mii de victime și în final milioane de refugiați să se îndrepte spre Europa.

Se apreciază că din 11 septembrie 2001, până în prezent au avut loc mai mult de 27 000 de accidente provocate de islamiștii teroriști, iar ISIS ar fi infiltrat în Europa 4-5000 de luptători islamiși pentru cucerirea din interior a Europei.

Secolul XXI va fi secolul migrării, dat fiind numărul imigranților, a formelor în care s-a executat migrarea, a violenței și dezordinii, a haosului general adoptat.³⁴

---

³³ Peter Mansfield, *O istorie a Orientului Mijlociu*, Editura Humanitas, București, 2015.

³⁴ Colectiv, *Efectul migrației asupra securității României și Europei*, Editura Rao, București, 2016, p. 262.

Se poate constata că valul de refugiați se va amplifica spre Europa, acesta fiind doar un început, cu toate consecințele previzibile asupra deteriorării grave a siguranței și ordinii publice din bătrânul continent.

Cele patru state eșuate, care puteau, totuși, ține pe loc populația, au dispărut, născându-se întrebarea „cine va mai opri milioanele de refugiați de teama ISIS?”

Gafa Germaniei cu lansarea invitației, pentru imigranți, a structurilor UE neputincioase în fața valului de refugiați va crea tensiuni deosebite în Europa.

Șansele de a controla emigrația sunt minime, iar consecințele pe termen lung dramatice.

De aceea se susține că Europa va deconta conflictul din Orientul Mijlociu, această bombă cu explozie întârziată și consecințe inimaginabile.

De ce Europa s-a lăsat surprinsă, atâția ani, fără să întreprindă măsuri?

Recent s-a decis să se creeze zone tampon în Nordul Africii, încă neconcretizate, așa cum este în Turcia, deoarece Erdogan a avertizat continuu, cerând despăgubiri și admiterea în UE.

Rusia a speculat incapacitatea decizională a Europei și a SUA, ajungând la masa tratativilor pe aceeași poziție cu SUA.

Liderii occidentali au fost preocupați de revenirea din criză, la discuții sterile, nefinalizate pe acest domeniu al securității UE.

De fapt pericolul cel mai mare îl constituie revenirea în statele de unde provin a multor teroriști, cu experiență de ani de zile în luptele din Orient, cel puțin 1000 în Franța, inclusiv 200 de femei. Valurile de migranți au constituit mijloace ideale de pătrundere, fiind lăsați în adormire și vor aștepta semnalele de acțiune, mediul din Occident fiind prielnic pentru scopul urmărit.

Atentatele teroriste din ultimii ani, dar și cele anihilate de serviciile speciale ale UE, demonstrează aceste fapte.

Periferiile orașelor sunt de aproape zece ani pierdute, ocupate de imigranți; de fapt studiile întreprinse au demonstrat că musulmanii din generația a II-a și a III-a din rândul imigranților sunt mai puțin integrați sau deloc față de părinții lor.

Recent, în Europa (Franța, Germania etc.) s-a luat decizia închiderii unor moschei, unde timp de mai mulți ani au servit imamilor itineranți să recruteze și să pregătească pe viitorii teroriști.

Atentatele teroriste din ultimii ani au determinat elitele să regândească globalizarea, democrația și securitatea în condițiile demonstrării cât de vulnerabile s-au dovedit statele europene.

De fapt modernismul nu s-a impus în lumea musulmană în fața conservatorismului religios al acesteia, al lipsei de educație, dar și al subdezvoltării în multe cazuri.

„Cea mai bună cale de a combate terorismul de sorginte fundamentalist islamică este de a anihila influența grupărilor jihadiste asupra maselor largi de musulmani cărora acestea li se adresează.”³⁵

Omenirea se află la răscruce în ce privește viitorul său, ori cooperăm în lupta împotriva terorismului, ori viitorul va fi sumbru, iar această amenințare, se va menține de-a lungul întregului secol XXI.

BIBLIOGRAFIE

- Colectiv, *Efectul migrației asupra securității României și a Europei*, Editura Rao, București, 2015;
- CANTON J., *Provocările viitorului*, Editura Polirom, Iași, 2010;
- BARNA C., *Jihad în Europa*, Editura Top Form, București, 2016;
- LAÏDI A., *Efectul de bumerang. Cum a deterinat globalizarea apariția terorismului*, Editura House of Guides, București, 2007;
- MANSFIELD P., *O istorie a Orientului Mijlociu*, Editura Humanitas, București, 2015.

---

³⁵ Cristian Barna, *Jihad în Europa*, Editura Top Form, București 2016, p. 188.